

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DIMARTS, 28 DE JULIOL DEL 1936

NUMERO 9.919

FRANQUEIG CONCRETAT

LA MARXA HEROICA

L'autèntica bandera de la Llibertat trèmola damunt les festes dels soldats del poble que van a alliberar Saragossa del jou despòtic del feixisme militarista. - El sol de la Victòria apunta en els camps germans d'Aragó.

De totes les gestes que la Història contemporània registrarà amb les lletres d'or de l'admiració, cap com aquesta pàgina, escrita pel poble, de la marxa sobre Saragossa feta pels catalans en un sagrat anhel d'alliberació dels germans d'aquella ciutat que sofreixen, en la carn i en l'esperit, el martiri ignominiós imposat per un general que somnia en esclavitzar Espanya i disposar d'ella com d'un «cuarto de banderas», per a les seves desenfrenades orgies de poder i despotisme.

La marxa dels soldats de Catalunya cap a la capital aragonesa té tots els accents de l'heroisme més autèntic i més enternidor. Són els soldats de la Llibertat i de l'Ideal que esclafaren el cap de la víbora feixista que s'ha encastellat en els cataus de les casernes de Saragossa. Aquelles casernes que la Nació va aixecar per a la seva lleítima defensa i que avui serveixen — gràcies a la traïdoria — per a reduir a res les llibertats del poble.

Aquestes columnes catalanes, damunt el paisatge ferestec d'Aragó, tenen tota la força d'una estampa de llegenda. La seva gesta es digna d'ésser cantada amb les rimes fortes i serenes de l'epopeia. Damunt de les seves testes tremola una senyera d'immortalitat, que guia l'exèrcit del poble cap a la Victòria.

Tots sabem que la reconquesta de Saragossa, per a la República, és

qüestió de moments. L'empremta formidable del poble; la força incontenible dels treballadors; les nobles consignes d'alliberació i justícia, enderrocant, esmicolant i reduint a pols les negres i espeses muralles de l'odiós reacció vaticanista.

Davant d'un sentiment generós l'odi té de recular sempre. És un fet històric irrevocable. Un procés que no pot discutir-se tan solsament. I, tots sabem que en el pit, dels que comanden la sedició, sols hi ha una gran quantitat d'odi, de rencors i de baixes passions.

En canvi — com a contrast viu — les columnes salvadores porten en les seves motxiles la lleitor de la justícia social i l'ordre revolucionari. Ordre revolucionari i justícia social que s'imposaran arreu i arrelaran en el cor de tots els homes perquè són l'expressió única i autèntica de les humanes reivindicacions i dels sentiments nobilíssims de bondat, de comprensió i de igualtat.

Saludem les columnes catalanes, abnegades i heroiques, que avancen victorioses Aragó endins. En el seu pas el poble respiren un aire fort de Llibertat, aquesta Llibertat per la qual el poble sabrà donar la seva sang i la seva vida.

Endavant columnes catalanes!... El jorn de glòria s'apropal...
GERMINAL ROIG

FIGURES DEL VUITCENTS

El general Narcís d'Ameller

La casa Ameller, de Banyoles, ha donat fills il·lustres a la pàtria. Ultra Josep T. d'Ameller, del qual hem parlat en un d'aquests articles, recordem els germans Joan B. i Carles d'Ameller, esclarits patriotes que es distingiren amb motiu de la guerra napoleònica; Victòria, general, escriptor, matemàtic i orador, i Narcís, fill de Carles, militar, polític, home de lletres i músic. Tots ells lluitaren per la llibertat.

Narcís d'Ameller i de Cabrera, padrí del nostre estimat amic i correl·ligonari senyor Lluís d'Ameller, va néixer al mas Peraseca, casa pairal d'aquesta noble família, el 16 d'abril del 1810, en plena dominació francesa. Estudià a la Universitat de Cervera i a la de Barcelona. Poca cosa sabem dels seus dies d'estudiant. El seu nom comença a sonar en temps de la primera guerra carlina. L'any 1837, Ameller és tinent de granaders del regiment d'Amèrica i excel·leix pel seu valor en totes les accions en què pren part; tant és així que el comandant general de la primera divisió el proposa capità i acabat li confereix el grau de major comandant del primer batalló del dit cos. Hom dona compte del seu comportament a l'ordre del 4 de setembre d'aquell any a Girona, i ensems es fa saber que ha estat passat per les armes un capità d'infanteria, cap d'Estat Major, per haver-se passat als rebels, a Guissona, el 2 de maig del mateix any. El general Lasauca espera que a

quests exemples serviran de fre "als malvats i d'estímul als qui amb tanta glòria sostenen als camps de batalla el tron — diu de la nostra augusta Reina i l'honor de les nostres armes".

Ameller assolí renom i popularitat per les seves idees liberals. Elegit diputat a Corts per la província de Girona, el 1834, els gironins li varen deure molts beneficis, com li ho varen palesar, el 28 de juliol de l'any següent, en una entusiàstica recepció. Ameller pronuncià un discurs en el qual prometia que en la propera legislatura tornaria al Congrés i que la seva conducta seria la de sempre. "Advocaré constantment — deia — per les reformes i economies que tan justament reclama la nació en el pronunciament de setembre; defensaré la qüestió cotonera, que tant afecta el principat, amb tot allò que tendeixi a fer la felicitat de la nostra pàtria, i procuraré al mateix temps la pau i el benestar d'aquesta província, que tant me va honorar concedint-me els seus poders per a representar-la al Congrés Nacional." I, parlant de la llibertat, afegia: "Per conservar aqueixa llibertat, senyors, per afermar aqueixa llibertat que tots destiguem, és necessària la unió entre nosaltres, cal formar una massa compacta i homogènia, cal que tots els liberals de bona fe, oblidant enemistats antigues, marxem per un mateix camí; seguim una mateixa ruta, i així no hem de témer res: la nostra victòria és seura: la causa nacional triomfarà

sempre dels nostres enemics, qualsevol que sigui la disfressa amb què es presentin o la careta amb què s'amaguin... I si els nostres enemics ens provoquen, si intentessin pertorbar la pau i la tranquil·litat de què ara gaudim, deixaré els escons del Congrés i volaré al camp de batalla, disposat com sempre a sucumbir, a perdre l'existència per la causa de la llibertat, per la causa nacional, per la causa del poble."

No havia de trigar gaire temps a presentar-se aquesta ocasió. Proclamada, l'any 1843, la Junta Central a Barcelona, Ameller va ésser un dels seus defensors més ardis. La Junta, el 10 de setembre, tenint en compte els seus mereïments i la seva lleialtat als principis liberals, el nomenava mariscal de camp i capità general de Catalunya. En prendre possessió d'aquests alts càrrecs, Ameller adreçà una enèrgica allocució als catalans: "Home lliure per principis i convicció — deia —, no podia mirar amb indiferència aquest moviment... Catalans: estigueu segurs de la victòria, perquè els homes lliures, quan lluiten per llurs principis, són invencibles." I el 22 de setembre, mentre Barcelona era bombardejada des del castell de Montjuïc per les tropes del Govern, Ameller cridava a les armes els catalans, dient-los que havia arribat el moment "d'ésser per sempre lliures o esclaus". Ell mateix havia de donar l'exemple, lluitant amb braó a Girona, Figueres i altres llocs; però la Junta Central va ésser vençuda i el capítost va emprendre serenament el camí de l'exili.

Els seus enemics polítics varen fer córrer que Ameller s'havia afiliat amb els "montemolinistes", i amb aquest motiu el lladreçà des de París, el 29 de juny del 1847, una enèrgica lletra

a "El Eco del Comercio", de Madrid, vindicant-se del que considerava com un greu ultratge. "He lluitat — deia — per Isabel II constitucional, per la llibertat, sempre per la llibertat, i continuaré fent-ho si algun cop me criden quan els liberals ocupin el poder; he sositgut en el Parlament els drets del poble, e seu decòrum i la seva independència, i el mateix faré si em torno a assegurar als escons del Congrés amb l'alta missió de representant del país. Quedin-se en bona hora per als enemics de la llibertat les afiliacions amb Montemolín..."

D'eretorn a Espanya, Ameller exercí càrrecs tan importants com els de capità general de Granada (1885) i de les illes Balears i les Canàries (1885) i d'inspector general de Carrabiners.

Ja hem dit abans que Ameller conreà les lletres i la música. Com a literat, coneixem d'ell "El monge gris", "Catalanes y aragoneses en Oriente", "Estudio de costumbres de la Edad Media", obra molt extensa, en quatre volums, publicada a Madrid (1862-1864). Aquest llibre és inspirat en la "Crònica" de Muntaner i en altres obres d'autors espanyols i estrangers que tracten de l'afamosa expedició d'almogàvers a Orient. Fou molt elogiat per la crítica i dona idea de la cultura i erudició d'Ameller. Com a compositor, produí una òpera en tres actes, inèdita, titulada "El guerrillero". Ameller va escriure el llibret, que va ésser traduït a l'italià per la poetessa Angela Grassi, i la partitura. La Junta Nacional de Música de Madrid, presidida pel mestre Bretón, va fer gestions per tal de trobar aquesta òpera, que, segons els entesos, era molt notable.

Ameller, però, fou conegut sobretot com a guitarrista. S'ha dit que ell i Arcas foren els dos millors guitarristes d'Espanya en el segle passat. Un altre donaren amb èxit brillant, concerts al Palau de Madrid, en temps d'Isabel II. Ameller és autor de nombroses composicions per a guitarra, dedicades a il·lustres artistes i polítics espanyols i francesos.

Narcís d'Ameller passà els darrers anys de la seva vida, solitari, a Banyoles, en un palau que es féu construir a la seva finca "Las Rotas", prop de l'estany, i que deixà inacabat. Allí va reunir un museu d'història natural, una bona biblioteca i una col·lecció d'armes antigues. Posseïa, entre altres condecoracions, les creus de Sant Hermenegild i de Sant Ferran, i cada mes, quan percebia la pensió, en feia tres parts: una per a la manutenció d'ell i el seu criat, una per als pobres de la vila i una altra per a les obres del palau. Morí el 22 de novembre del 1887, sense deixar gaires béns de fortuna. Hem vist el seu retrat, que revela tot un caràcter. Tipus ferreny, acostumat a lluitar, que va veure sovint la mort a la vora. Front dilatada i ulls enèrgics i intel·ligents. Cabells abundosos, bigoti icaigut i patilles. Porta levita grisa, i armilla i pantalon de colors clars. El mentó es destaca sobre una llçada fosca. Assegut, recolza el braç dret sobre una taula on es veuen unes plomes d'oca i unes fulles manuscrites. És un retrat amb reminiscències d'aquella època romàntica que tantes generositats suscità. Tot en ell ens diu que es tracta d'un home interessant i que mereix ésser tret de l'oblid...

CARLES RAHOLA

En el palau episcopal i a la Catedral de Vic han estat trobades setze milions de pessetes, les quals han estat dipositades per les organitzacions obreres.

Per la República, per la Democràcia, per l'ordre revolucionari i per la salut pública: Guerra sense treva al pillatge!!!

GENERALITAT DE CATALUNYA

Importantíssims Decrets

GOVERNACIO

ORDRE-CIRCULAR

Sempre és l'Alcalde el primer Magistrat del poble i, com a tal, representant de la Generalitat de Catalunya i del Govern de la República. Ara més que mai, però, s'ha de revestir de total i plena autoritat, perquè, en assumir la vida de la respectiva localitat, és responsable de qualsevol alteració de l'ordre revolucionari que l'escomesa dels facciosos ha fet establir.

Per tant, i per a assegurar la unitat del comandament i l'eficàcia de l'adsciplina que avui ha d'ajuntar tots els catalans,

He resolt:

Els Alcaldes hauran de rebre tota mena d'ordres per al compliment i execució de qualsevol servei, únicament per conducte de les Autoritats superiors, exceptuats els casos en què la urgència del moment faci obligada una decisió immediata, i s'hauran d'abstenir, per tant, sense prèvia consulta i autorització d'aquella Superioritat, d'atendre tota altra mena d'ordres o indicacions.

Barcelona, 25 de juliol del 1936.

El Conseller de Governació, Josep M.^a Espanya.

SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL

ORDRE

Amb l'objecte que, amb motiu de les circumstàncies actuals, puguin ésser atesos com cal, per personal civil, els serveis d'assistència social a Catalunya,

He resolt:

Art. 1.er Es oberta a les oficines centrals de l'Institut d'Assistència Social de Barcelona —Casa de Caritat— la inscripció de ciutadanes que, per llur professió, estudis o vocació, es considerin amb aptitud suficient per a actuar amb eficiència en els diversos serveis interiors dels Establiments d'Assistència Social de Catalunya.

Art. 2.n Amb les inscripcions de personal voluntari obtingudes en virtut de la present crida, seran atesos els serveis peculiars al personal femení de les Cases de Caritat i de Maternitat, dels Serveis de Protecció a la Infància i de la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramanet, que formen l'Institut d'Assistència Social de Barcelona, de les restants institucions de la Generalitat, i de les que aquesta s'apropii.

Barcelona, 25 de juliol del 1936.

El Conseller de Sanitat i Assistència Social, Manuel Corachan.

TREBALL

DECRET

El nostre poble ha lluitat i ha vençut gloriósament l'aixecament facciós de les forces militars sublevades, posant de relleu la seva estimació vers Catalunya i la República. El proletariat català ha contribuït amb el seu esforç a aquesta victòria que consagra la República del 14 d'abril del 1931.

Aquestes fets demostren palesament el que ja proclamaven les forces d'esquerra i és que l'entènica República està lligada al poble, el qual ha sabut oferir-li en les hores de perill la seva sang i el seu heroisme.

Aquestes raons imposen orientar la política de treball de la Generalitat vers formes que recullin el nou ordre revolucionari i establir normes jurídiques que s'inspirin en els postulats proclamats per les classes treballadores.

En aquest sentit s'imposa, en primer terme, declarar la jornada de quaranta hores setmanals que, per altra banda, haurà de premetre la desaparició ràpida

da de l'atur forçós en les activitats econòmiques de Catalunya.

A proposta del Conseller de Treball i d'acord amb el Consell Executiu, Decreto:

Art. 1.er S'estableix a tot el territori català la jornada de quaranta hores setmanals, la qual s'aplicarà a totes les activitats industrials, comercials i mercantils.

Art. 2.n El Conseller de Treball procedirà immediatament a convocar els delegats de les diferents branques econòmiques que designin les organitzacions obreres, i escoltats aquests, fixarà les normes concretes adequades per a cada una de les activitats industrials, comercials i mercantils.

Art. 3.er El Conseller de Treball queda facultat per dictar les disposicions complementàries que estimi necessàries per a l'execució del present Decret.

Art. 4.rt Aquest Decret regirà a partir de la data de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 24 de juliol del 1936.

LLUIS COMPANYS

El Conseller de Treball, Martí Barrera.

DECRET

La represa de la normalitat en la vida del treball a Catalunya planteja novament l'existència de conflictes socials, que estaven pendents en el moment de produir-se la sedició militar vençuda.

En l'hora actual, màxim després de l'esperit de sacrifici que han manifestat les classes treballadores, fóra absurd de pensar que el Poder Públic pot permetre que es mantinguin situacions de conflicte que perjudiquen l'indispensable cohesió del cos social de Catalunya.

Per aquestes raons, s'imposa donar solució immediata a les vagues plantejades, i al mateix temps donar satisfacció a les justes reclamacions del proletariat català.

Per tant, a proposta del Conseller de Treball i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Art. 1.er La Conselleria de Treball procedirà a examinar i establir una relació dels conflictes socials pendents a Catalunya el dia 19 de juliol d'enguany.

Art. 2.n Si les representacions sindicals obreres tenien presentades les bases corresponents a la Conselleria de Treball, i aquestes són coincidents, es procedirà, sense més tràmit, a llur aprovació i publicació en forma legal.

Art. 3.er Si les bases presentades no estan d'acord, el Conseller de Treball sol·licitarà de les organitzacions sindicals obreres, que eleuin una proposta única en el termini de quaranta vuit hores, la qual serà aprovada i publicada en deguda forma.

Barcelona, 25 de juliol del 1936.

LLUIS COMPANYS

El Conseller de Treball, Martí Barrera.

DECRET

La realitat imposa a Catalunya una política de treball que reculli els anhels del proletariat català i s'inspiri en el nou ordre revolucionari.

Aquesta exigència de la realitat no pot desviar-se, ni menys negar-se, per consideracions d'ordre jurídic pur, relatives a les facultats autonòmiques. La sedició del dia 19 del mes corrent ha plantejat, en primer terme, la necessitat de vèncer-la organitzant forces de defensa, sense tenir en compte el contingut de l'autonomia, i així pot dir-se que les milícies populars no han

nascut d'un precepte legal sinó d'una exigència de l'hora present; i en segon terme planteja la conveniència d'establir una política de treball, que doni estructura a la situació actual i satisfacció a les msases treballadores, sense destruir l'economia catalana. Aquestes raons imposen traduir en Decret d'urgència les normes que han de servir d'estructura i suport a la legalitat que neix.

En primer lloc, s'ha procedit a implantar la jornada de treball de quaranta hores setmanals, i és necessari seguir pel camí iniciat per aquesta disposició a fi de millorar la condició social del proletariat elevat el seu nivell de vida. En aquest sentit, res més convenient que fixar un salari mínim vital per a tots els treballadors, que els indemnitzí de llur esforç i que els permeti una existència digna.

La implantació del salari mínim presenta dificultats d'ordre tècnic en la seva fixació, perquè si aquesta ha d'oïr a un criteri de justícia, s'imposa tenir en compte, no solament les característiques de cada una de les branques de la producció, sinó també el nivell de vida, variable en les diferents comarques catalanes. Aquestes raons, aconsellen establir un percentatge d'augment sobre els salaris actuals, de manera que es tradueixi en una elevació del poder adquisitiu de les masses treballadores; i així mateix aconsellen la creació d'un organisme integrat per representants de les organitzacions obreres i patronals, que fixi el salari mínim per a les diferents branques de l'economia catalana, quan es consideri insuficient el que resulti d'augmentar, segons les disposicions d'aquest Decret, el salari existent en l'actualitat.

Per tant, a proposta del Conseller de Treball i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Art. 1.er Seran augmentats en un 15 per 100 els salaris actuals, la quantia dels quals no excedeixi de 6.000 ptes. anuals, per a tota mena de treballadors que prestin llurs serveis dins del territori de Catalunya.

Art. 2.n Es crea un Comitè ordenador dels salaris, el qual, tenint en compte el nivell de vida de les diferents comarques catalanes i les característiques de cada una de les branques de l'economia fixarà el salari mínim corresponent a cada mena de treballador.

Art. 3.er El Comitè serà presidit pel Conseller de Treball o la persona que lliurement designi, i es compondrà de dos Vocals representants de cada una de les organitzacions sindicals obreres i patronals, i de tres Vocals tècnics, de reconeguda competència, designats per la Conselleria de Treball. El Conseller de Treball fixarà la llista de les organitzacions que tenen dret a designar Vocals, però el nombre total d'aquests no podrà excedir de setze, exclosos els Vocals tècnics.

Art. 4.rt El Comitè es constituirà immediatament i cridarà les representacions obreres i patronals de cada una de les branques de la indústria i del comerç de Catalunya, a fi de què aquestes puguin fer les suggerències que estimin convenientes. Així mateix encarregarà als Vocals tècnics els estudis preliminars que cregui necessaris, abans de fixar el salari mínim per a cada una de les activitats econòmiques del país.

Art. 5.è El Comitè actuarà en seccions compostes de dos Vocals obrers i dos patrons, més un President, que serà el Conseller de Treball o la persona que ell designi, i un tècnic.

Les seccions seran les encarregades de rebre les informacions a què fa referència l'article anterior. Redactaran per escrit llur informe, que elevaran en forma de proposta al Comitè i aquest acordarà per majoria de vots el salari mínim. Als efectes d'aquest article el Comitè, per a deliberar, haurà de mantenir la paritat entre les representacions patronals i obreres, i els Vocals tècnics no tindran vot.

Art. 6.è El Comitè aprovarà en la seva primera reunió el Reglament interior, ordenador del treball, però no podrà establir terminis d'informació que permetin allargar més de quinze

Una profecia de Jaume Carner

Quan el micròfon anuncià que el famós milionari pirata Joan March havia desaparegut, quan v sber-se que un dels capitosos rebels tractava d'inqurir-ne el domicili, i es pogué suposar, per tant, amb tota versemblança, que era ell qui, amb la seva immensa fortuna finançava la subversió, tot-hom, automàticament, es degué recordar d'aquella memorable sessió al Parlament de la República, en la qual Jaume Carner, amb una antitesi magnífica, referint-se a March, anunciava: "O la República aacaba mb aquest home o aquest home acabarà amb la República."

La frase afortunada de Carner va ésser repetida mil cops com una predicció fatídica. La República no pogué, però, acabar amb Joan March. Tot el que es féu contra aquell sinistre personatge fou inútil. El bienni negre va reivindicar-lo com a una de les seves més rellevants personalitats. A un home com Lerroux, un personatge com Joan March li era nidisensible... Però és ara, més que mai, que ens adonem de la lucidesa i de la previsió de Jaume Carner. Pocs com ell, ministre de Finances de la República i, de molt de temps abans, un dels principals estructuradors de la vida econòmica del nostre país, coneixia el poder del diner en el bé i en el mal. Pocs com ell devien pressentir la diversitat de ressorts que Joan March, amb la seva fortuna podí moure. Home bregat, Jaume Carner, que unia a una intuïció formidable dels homes, l'experiència que la seva professió li donava, sabia fins a quin grau d'audàcia i de maldat

podien arribar aventurers sense escrúpols com el tristament famós pirata mallorquí. D'ací la seva profecia. D'ací les paraules lapidàries pronunciades en aquella tarda memorable, per a anunciar el perill que Joan March constituïa per a la República...

La seva profecia no s'ha acomplert, certament d'una manera total. Però no perquè fallés el màgic poder del diner, no pas perquè no hagin funcionat perfectament totes les rodes de la pirata, no pas perquè, a darrera hora, un fons d'humanitat el fes retrocedir. No: tot ha anat tal com Jaume Carner anunciava. Si la profecia ha fallat és perquè s'hi ha oposat un imponderable, amb el qual no es pot ni ésser, cit d'especular i que mai ningú no sap en quina mesura ha de produir-se: l'heroisme del poble. Sense aquest heroisme, a hores d'ara ja Joan March hauria acabat totalment amb la República: els que la portaren estarien afusellats, el proletariat aniria amb cadenes pels carrers, i un cadanat segellaria tots els llavis. Però quants rius de sang no ha costat no have raprofitat millor l'advertiment que el seny, l'experiència i l'amor a la República de Jaume Carner formulaven!...

I tota la culpa de la República ha estat aquesta: l'excés d'imprevisió per generositat. La de creure que podia viure sense inutilitzar, no Joan March, sinó tots els petits Joans Marchs, que seguien controlant, com si res no hagués passat a Espanya, la vida del país, des dels llocs estratègics i dels organismes vitals.

FIDEL

NOTÍCIES

Segons ens diuen de Viloví d'Onyar, a mit passada varen arribar-hi dos automòbils del Comitè revolucionari de Caçà de la Selva, que venia perseguint dos automòbils de feixistes, i seguidament es mobilitzà la milícia antifeixista de Viloví, Sant Delnà i Salitja començant seguidament les recerques per les cases d'aquestes poblacions i Bruñola, per haver-se cregut que deuen ésser amagats en aquests termes, tota vegada que per aquí varen desaparèixer.

Encara no sabem què s'hagin descobert si bé e ntot avui no han parat les recerques i es confia, d'ésser en aquests termes municipals, detenir-los ja que hi ha una ferma i constant vigilància.

El Conseller de Finances de la Generalitat ha fet els nomenaments dels delegats de la Comissaria General de Banna, iorresponent a les nostres comarques gironines. Aquests nomenaments recauen a favor dels ciutadans Emili Casabó Faura, Lluís Mulà Gou i Lluís Bosch Aymerich.

El servei de trens restablert.—Avui ha quedat restablert el servei de trens entre Girona-Barcelona i Girona-Port-Bou.

Aquesta notícia és la millor garantia de què la tranquil·litat és absoluta en totes les nostres comarques.

Igualment en tot Catalunya funcionen normalment els trens habituals.

dies el compliment de les normes d'aquest Decret.

Art. 7.è El patró que no compleixi l'establert en l'article 1.er vindrà obligat a satisfer una penyorà igual al 50 per 100 dels salaris compresos en l'esmentada norma. Aquesta penyorà serà exigida en via d'apremi, i es distribuirà de la següent forma: Un 15 per 100 es destinarà al pagament de l'augment de salaris, i el 35 per 100 restant s'aplicarà a obres d'assistència social que estiguin a càrrec de la Generalitat de Catalunya.

Art. 8.è Aquest Decret començarà a regir el dia 1.er d'agost pròxim.

Barcelona, 25 de juliol del 1936.

LLUIS COMPANYS

El Conseller de Treball, Martí Barrera.

EL COMISSARI D'ORDRE PÚBLIC

El Comissari d'Ordre Públic, senyor Oliva, ens ha rebut a la una de la tarda. Ens ha manifestat que la tranquil·litat continua absoluta en totes les comarques.

Després ha afegit que s'han donat severíssimes ordres per a la persecució d'algun cotxe, amb personal incontrolat, que circula per les comarques. Amb aquest aspecte es serà severíssim ja que no es pot permetre que persones sense responsabilitat i dubtoses en les seves finalitats, deshonorin la gloriosa gesta del poble antifeixista.

Així doncs es procedirà enèrgicament i amb tota diligència.

El Sr. Comissari de la Generalitat, d'acord amb l'Interventor de la Central Telefònica de Girona ha uatoritzat la celebració de conferències interurbanas des de Girona a les demés poblacions de Catalunya.

Aquestes conferències solament podran celebrar-se des del locutori públic instal·lat en aquesta Central, prèvia identificació de les persones que sol·licitin la celebració de les conferències, les quals per tal d'evitar aglomeracions de públic quedaran limitades a tres minuts.

Aquestes mateixes normes regiran en totes es demés poblacions de les nostres Comarques dependents de la Central telefònica de Girona.

El Sr. Comissari de la Generalitat fa públic que per Decret de l'Honorable Sr. Conseller de Finances de la Generalitat no estaran subjectes a les restriccions establertes els comptes en efectiu i les noves llibretes d'estalvi que s'obrin o s'hagin obert després del 19 de juliol.

El Sr. Comissari de la Generalitat fa públic que en compliment del Decret de l'Honorable Sr. Conseller de Finances del Govern de Catalunya, solament podrà retirar-se dels comptes corrents establerts en les entitats bancàries la quantitat de 50 pessetes, i la de 250 pessetes dels comptes d'estalvi. No obstant els Bancs no podran lliurar cap quantitat dels comptes corrents i d'estalvi sense la deguda autorització de la Comissió especial de Control que funciona en la Comissaria de la Ge-

Continua triomfal la marxa de les columnes catalanes sobre Saragossa. - Al pas de les forces de la República i de la Llibertat van caient els migrats bafuads del feixisme. - Arreu s'acceptua la derrota dels criminals capitosos de la sedició. - La dement resistència de Sevilla està a les acaballes. - Melilla i Ceuta sota les bombes del Govern.

BARCELONA

UN DECRET

Barcelona, 28. — Ahir el President Companys va signar el Decret d'incapacitació, per part de la Generalitat de Catalunya, de les dues emissores de ràdio de Barcelona.

La ràdio, en aquests moments, és un dels principals instruments de govern i té d'estar sota les directrius d'aquest.

UN DIARI QUE S'ORGANITZA EN COOPERATIVA

Barcelona, 28. — Els treballadors de "El Día Gráfico" de la redacció, administració i tallers, s'han organitzat en cooperativa per l'explotació de l'esmentat diari. Igualment ho han fet els treballadors de "La Noche", el qual pertanyia a la mateixa empresa del primer.

Són els dos primers diaris d'Espanya que s'organitzen en règim cooperativista.

PUEBLA DE HIJAR HA CAIGUT TAMBE A PODER DELS NOSTRES

Barcelona, 28. — S'ha rebut el següent comunicat del tinent coronel Sandino:

El cap de les forces d'Aviació de la base de Barcelona, tinent coronel San-

neralitat, integrada per l'Enginyer Cap de la Delegació d'Indústria, el Delegat del Treball i l'Interventor Delegat de la Generalitat.

En els pobles aquest control serà portat per l'Alcalde de la població junt amb el President o representant de les Associacions d'Empleats i Banca.

En virtut del Decret de 27 de juliol del Sr. Conseller de Finances de la Generalitat per al pagament dels havers dels treballadors que perceben llurs retribucions mensualment seran d'aplicació les normes dictades per Decrets de 23 i 27 del corrent.

Aquestes instruccions són les següents: Les Empreses que demanin la retirada de quantitats per al pagament dels havers mensuals hauran de presentar al Banc una declaració per duplicat en la qual es faci constar la suma requerida i es certifiqui que anirà destinada només al pagament de les retribucions dels treballadors, per la retirada de quantitats serà sempre necessària l'autorització de la Comissió de Control que funciona a la Comissaria de la Generalitat.

En atenció al que ha estat disposat pel Conseller de Sanitat i Assistència Social, el Sr. Comissari de la Generalitat fa present a tots els Establiments Balears radicats a aquestes Comarques l'obligació que enen de comunicar ràpidament a la Conselleria de Sanitat i Assistència Social o a aquesta Comissaria el nombre de llits de què disposi, per si fos necessari utilitzar-los per a la convalescència dels ferits.

El Sr. Comissari de la Generalitat fa públic, per a coneixement de tothom, que ha estat concedida una prorroga de la moratòria vigent per tota aquesta setmana.

La Comissaria de la Generalitat es veu obligada a fer públic que és necessari, per a evitar un empitjorament dels ferits i malalts internats en establiments d'Assistència pública, que les milícies d'ordre procurin no presentar-se amb armes als Hospitals Asils i altres Establiments d'Assistència Social, i que per a evitar-ho exerceixin una enèrgica vigilància a l'entrada d'aquestes Institucions, avui totes elles incapacitades per la Generalitat i regides per Delegacions com d'ella depenen. Cal que les milícies d'ordre atinguin aquest prec, ja que es fa del tot indispensable proporcionar un ambient de pau tan necessari per al guariment dels qui han lluitat per la defensa de la llibertat, i

dino, facilità a l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya el següent comunicat.

"Les columnes del coronel Villalba, magníficament organitzades, segueixen llur avanç per tot el nord d'Aragó.

Aquest migdia, després d'haver recorregut tot el front aragonès i batut amb foc de metralladores, i bombardejar tots els grups que s'observaven, he pres terra a Bujalaroz, on he saludat els senyors Pérez Farràs i Durruti i llurs forces, les quals lluiten amb un entusiasme indescriptible.

S'ha pres Puebla de Híjar, i les nostres columnes, després de la jornada d'avui, han variat algunes posicions per tal d'atacar millor en el moment oportú.

El coronel Villalba avança amb pas ferm pel flanc nord aragonès cap a Saragossa.

De Madrid segueixen avançant ordenadament i disciplinadament les milícies republicanes."

ELS FACCIOSOS DE BILBAO VOLEN PARLAMENTAR

Barcelona, 28. — Aquest atarda la ràdio ha donat la notícia que l'emissora E 3 O Q ha recollit un despatx de les emissores bilbaïnes, en el qual es dona compte que les forces faccioses refugiades a les casernes de Loyola han

per això és convenient que s'estableixi una zona neutral a una extensió prudencial per a què els asilats en aquests Establiments no sofreguin les inquietuts del carrer.

VIDA MUNICIPAL

La normalitat és absoluta a la Casa Comunal. Durant tot el dia han estat concurrendíssimes les Oficines i dependències del municipi, essen despatxats nombrosos assumptes.

L'Alcalde provisional, dirigeix personalment l'Oficina de Proveïments que mercès a la seva organització i bon funcionament assegura absolutament l'abastament de la ciutat.

A més a més de les Cantines i Menjadors Populars que funcionaven normalment han estat creats nous Menjadors als ex-convents que ocupaven els Maristes, Beates i Salesians.

També en el Dispensari i les Oficines d'Assistència Social s'han efectuat noves ampliacions en els serveis que funcionen normalment i amb el major entusiasme.

Quant als Menjadors Populars cal fer avinent que els qui hagin d'utilitzar els seus serveis han de tenir present que a l'ex-convent de les Beates es serveix exclusivament a les dones i infants d'ambdós sexes menors de 14 anys. Pel que fa als Menjadors dels ex-convents de Salesians i Maristes hi són atesos homes i dones, sense distinció.

Es convoca a tots els obrers de les cases Alberch i Cia. i Sarassa i Germans a la reunió que tindrà lloc avui a les vuit de la vetlla a l'estatge social de la Federació de Sindicats Obrers de Girona, carrer de la Cort-Real.

Nota de la Comissió de Treball. — Que demà dimecres es reintegrin tots els comerços i indústries al treball, amb excepció dels:

Ram de la construcció
Ram fabril
Ram de la fusta
Ram de la metal·lúrgia
Cirabotes
menys les seccions dels rams esmentats que ja estiguin autoritzades.

També es fa avinent que no deuen incorporar-se a llur treball tots els milicians i tots els companys que tinguin càrrecs annexes a Comitès i Comissions.

COLONIES ESCOLARS

Suma anterior	4.057 ptes.
Sra. M. de F.	60 ptes.
Total	4.117 ptes.

demanat per a parlament amb els diputats de Guipúscoa.

GIRONINS CAP A SARAGOSSA

Barcelona, 28. — De Girona arribà un tren conduint 215 milicians per a marxar a Saragossa.

A la una d'ahir a la matinada sortí un tren compost de dotze unitats de la Creu Roja.

LA DARRERA IMPRESSIO SOBRE LA LLUITA

Barcelona, 28. — Amb referència a la lluita general a tot Espanya, les notícies sobre la situació militar són molt favorables, i l'enemic es bat en retirada pertot arreu.

Sobre Saragossa s'estan acumulant els necessaris lements de combat.

MADRID

BOMBARDEIG

Madrid, 28. — S'ha bombardejat les ciutats de Saragossa, Sevilla i Còrdova.

S'HA RENIT LA CASERNA DE LOYOLA DE SANT SEBASTIA

Sant Sebastià, 28. — S'ha rendit a les tropes lleials a la República la caserna de Loyola de Sant Sebastià, darrer focu de la rebel·lió a aquella ciutat.

LA SITUACIO DELS REBELS ES INSOSTENIBLE

Madrid, 28. — Els combats que han tingut lloc a Somosierra han estat d'una importància excepcional. Les forces lleials, amb gran energia, han batut els sediciosos procedents de Valladolid i Segòvia, els han foragitat i han ocupat algunes posicions d'importància que dominen la planura. L'aviació adicta a la República ha batut les forces rebels, les quals han retrocedit considerablement.

Les últimes notícies que el Govern ha rebut de la zona de Saragossa, donen compte que la situació de la capital d'Aragó és inaguantable. Els cercles es van estrenyent i Saragossa aviat quedarà tancada en un cercle de ferro que l'obligarà a rendir-se.

La flota republicana vigila eficaçment l'estret i evita tota possibilitat que forces del Marroc puguin venir a la Península. Al mateix temps, els navilis de guerra han bombardejat Melilla i Ceuta i han observat que "El Hacho" està cremant.

La situació de les forces del Marroc a les ordres de l'ex-general Franco, aviat serà insostenible, puix que, bloquejades com es troben, aviat notaran la manca de queviures.

EL GOVERN DOMINA LA SITUACIO

Madrid, 28. — Al Ministeri de la Governació han indicat que cada hora que passa la situació és més favorable al Govern. Les forces lleials actuen cada vegada amb més eficàcia. L'amobilització ciutadana es porti a cap amb un gran entusiasme. En diversos llocs de la serra i prop de Saragossa es lliuren petites escaramusses que constitueixen altres tantes victòries de les forces lleials. L'aviació actua eficaçment, igualment com els grups antiaeris dels campaments del govern.

DETENCIO DELS GENERALS CAPAZ I VILLEGAS

Madrid, 28. — Els periòdics del matí publiquen la següent notícia: "La detenció del general Villegas, de la qual ahir donarem compte, obeeix a haver estat acusat, pel general Fanjul, d'ésser el cap de la sublevació a Madrid. El general Fanjul ha afirmat en les seves declaracions, que era Villegas qui s'havia compromès a dirigir la rebel·lió a les casernes de Madrid, sense que hagi fet honor a la seva paraula.

Madrid, 28. — Ha estat detingut en un hotel del carrer de Constantino Rodríguez, el general Capaz al qual a-

companyava un dels seus ajudants. El general havia arribat el dia 6 del mes corrent, procedent del Marroc. Durant uns dies romangué amagat en una de les habitacions del Casino Militar, i més tard es traslladà a l'hotel on ha estat detingut.

La detenció ha estat feta per un tinent d'infanteria, un brigada, un sergent, quatre soldats i alguns milicians.

L'ATAC A SARAGOSSA

Madrid, 28. — Es reben notícies de l'aviació donant compte que s'observen a Osca moltes banderes blanques. L'atac a la capital d'Aragó s'espera que es portarà a cap d'un moment a l'altre per les columnes sortides de Barcelona i paisans d'Aragó, que s'han unit a aquestes. També s'han unit a les columnes molts soldats de diferent sarmes que han abandonat les files rebels en la primera ocasió que se'ls ha presentat. Les columnes han passat ja Pina d'Ebre, a 35 quilòmetres de Saragossa, sense trobar gran resistència. Aquesta població fou presa per la primera columna. La segona ha entrat a Sarinyena. El 16 regiment d'infanteria i les forces d'artilleria sortides de Barcelona, després de passar per Casp, es troben prop d'Alcaniç.

OVIDO A PUNT DE RENDIR-SE

Madrid, 28. Ovidio està cercat per les forces lleials a la República. La seva situació és desesperada. Hom creu que no pot resistir per més temps i, per tant, la seva rendició no es farà esperar.

ES TALLA EL CORRENT ELECTRIC QUE VA A SEVILLA I CADIZ

Madrid, 28. — El governador de Màlaga comunica al Ministeri de Governació que ha donat les oportunes ordres perquè la Hidroelèctrica d'El Guadiana deixi de subministrar fluid a Sevilla i Càdiz, la qual cosa produirà una greu situació a les places esmentades.

LA SITUACIO D'UN TRAIOR

Madrid, 28. — Referent a la situació de la capital d'Astúries, se sap que el coronel Aranda, fingint-se entusiasta i lleial a la República, es féu amo de la capital, si bé res no pot fer per a trencar el cercle que li han posat els minaires, que estan ben equipats amb canons i fusells i proveïts de gran quantitat de dinamita.

El diputat socialista senyor Amador Fernández ha sol·licitat instruccions concretes en aquests termes:

"Estem en condicions de reduir Ovidio en un munt de runes. Aranda i les seves tropes sucumbiran, car han estat preses totes les disposicions. Ordeneu-nos què hem de fer."

Li ha estat contestat que facin més estret el cercle per a infamar que el sublevat es reti i que hom intenti per tots els mitjans d'evitar nous dies de dol a la ciutat.

LES FORCES LLEIALS D'ALBACETE SURTEN CAP A CORDOVA

Madrid, 28. — Es tenen notícies que les forces lleials al Govern i milícies antifeixistes, que s'apoderaren d'Albacete, han sortit amb direcció a Còrdova. S'espera que desseguida que aquestes forces arribin a Còrdova, es retrà la guarnició rebel, la situació de la qual és insostenible, pel setge que ve patint.

LA SITUACIO A SEVILLA ES TERRIBLE

Huelva, 28. — La situació a Sevilla és terrible. Per moments, a la part centre de la ciutat, es lliuren forts combats, la pràctica d'èxit dels quals correspon a les milícies del poble. De fa dos dies, la ràdio no funciona. Una columna de 2.000 homes, ha aconseguit establir contacte amb els milicians sevillans, i junts porten el pes del combat que s'està lliurant en aquests moments. L'ex-general Queipo de Llano, està mancat en absolut de moral combativa, i es creu que prepara la fugida per

Huelva, i per això els elements del Front Popular d'aquesta ciutat vigilen i tenen cura de tots els camins perquè de cap manera pugui portar-se a efecte aquest propòsit del general insurrecte.

LES OPERACIONS AL PORT DE NAVACERRADA SON A PUNT DE FINIR

Madrid, 28. — Des del port de Navacerrada ha donat una impressió del moviment el periodista Joan de Gredos.

Referint-se als fronts dels alts de la línia, diu que l'enemic, en la seva retirada, després de fer salvatjades, va incendiar el poble de Sant Rafael, els habitants del qual cerquen ara refugi pels pobles de la serralada.

A la tarda, les forces del Govern, en una operació de reconeixement protegit per l'artilleria, segueixen l'enemic. La columna que havia acampat al port ha ocupat ja llocs estratègics, com Rascafias i d'altres.

El moviment abassegador acabarà, dintre de pocs dies, amb aquest objectiu de les forces lleials.

COMARCALS

SANTA COLOMA DE FARNERS

Les jornades revolucionàries han estat fins ara en la nostra ciutat com gairebé en totes les poblacions d'aquestes comarques, ja que la serenitat, exceptuant aïllats fets, —realitzats per gent vinguda de poblacions veïnes— ha presidit l'actuació de la milícia ciutadana i del comitè revolucionari.

S'han tret els objectes de les esglésies i han estat cremats.

En el Casal d'Acció Catòlica, s'hi ha establert el local de la F.A.I. i el Comitè en nom de la Generalitat s'ha incautat dels locals on fins ara hi havia hagut ensenyança religiosa.

D'acord al manat s'ha creat la milícia ciutadana i també es féu l'allistament per a la milícia antifeixista, per a poder enviar forces que engroïssin el grup que les comarques gironines han enviat contra les forces rebels de Saragossa.

Actualment hi ha completa normalitat.

Malgrat tot, cal mirar que, ni aïlladament, es cometin abusos ni actes que poguessin desvirtuar la serenitat que deu presidir la justa serenitat de què, gairebé a tot arreu, segella aquesta vigorosa reacció del proletariat contra la vandàlica opressió que volien oposar-nos amb la fracassada intentona militarista.

No ens cansarem de repetir-ho: dignitat, valor i seny.

El Comitè, ha posat en coneixement del públic que queda restablert, si bé momentàniament per carretera, el servei de Correus.

Ahir es va celebrar el mercat setmanal, veient-se força concorregut.

Amb el que més es veié acudir-hi la pagesia, fou amb la compra-venda de polleria, de quina mercaderia se'n varen carregar varis camions amb destí a la plaça de Barcelona.

Per a la propera festa major, que la nostra ciutat celebra a últims de setembre, ha estat contractada per aménitzar els balls i concerts del Círcol Columbenc, l'orquestra "Escalas", de Barcelona, composta de 18 professors d'orquestra.

Ha donat a llum amb tota felicitat a un formós nen, Na Margarida Perpinyà Pou, esposa del nostre particular amic en Lluís Vila i Maynou.

Nostra cordial felicitació als venturosos pares.

Corresponsal



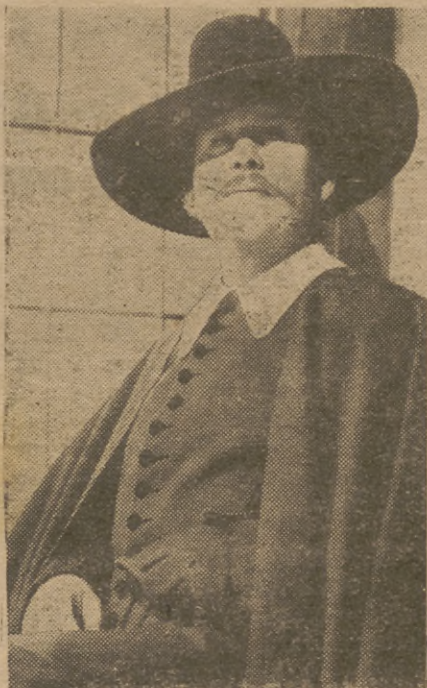
NOVA BICICLETA

Nou tipus de bicicleta que porta
acoplada una altra roda la qual és
aixecada al no necessitar-se.



ANN LANDON

La filla del candidat a la presidèn-
cia dels Estats Units, Alf. Landon
és el xofer del seu pare en la cam-
panya electoral.



Una formidable caracterització del
pintor Rembrandt realitzada pel
gran actor Charles Laughton, en un
film històric que s'està rodant a
Anglaterra.

J.M. BUTIÀ GUIMERÀ

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL
DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de
4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.ª 2.ª
TELÈFON. 143
GIRONA

—Esplèndida casa per alquilar, en
Malgrat. Jardí, planta baixa y dos
pisos. Agua corriente. A veinte me-
tros del mar. — Razón, Nueva del Tea-
tro, 3, pral. — Girona.

Bosch Masgrau J.M.

METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES
COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR
I PULMONS.

CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON. 251

Dr. DAUSÀ

Radiòleg de l'Hospital de les
Comarques Gironines

RAIGS — RADIUM — RADIOTERÀPIA
RADIOGRÀFIES A DOMICILI
Pl. Marqués de Camps, 15 - Tel. 137

Dr. F. Font Miralles

es complau assabentar-
vos que ha traslladat el
seu Consultori de ma-
lalties de l'aparell
digestiu i nutrició a

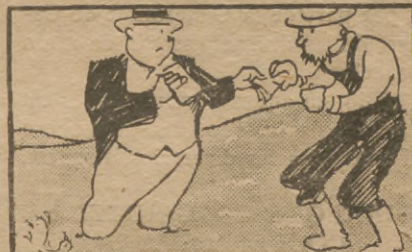
l'Avinguda Alvarez
de Castro, 9, primer

xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissab-
tes de 3 a 6
Telèfon, 351

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

TRIPTRAP



La gallina ensenyada.

TRIPTRAP



Una bona història

DELS ESCRITS PUBLICATS
A L'AUTONOMISTA EN SÓN
RESPONSABLES LLURS AU-
TORS

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

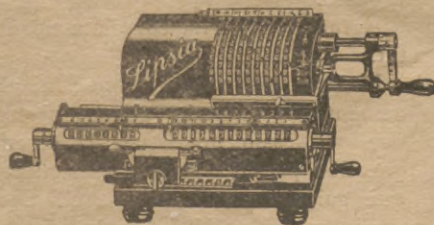
MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID



FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 178

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Rogue

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

sucede así, peor para vos, porque
estoy decidido a todo, y si preciso fuese,
acabaré con vuestra vida. Por de pronto
vais a salir de esta casa, y a otra
os llevarán en una silla de manos co-
mo a un gran señor; pero será preci-
so que por vuestro honor juréis que
ni vais a hacer ninguna resistencia, ni
a gritar, pues de otro modo se os pon-
drá una mordaza, y os llevarán como
se pueda.

—¿Y por qué no me asesináis?
—Lo haré si vuestra obediencia me
obliga.

—Sois un cobarde...
—Eso no.
—Alevosamente heristeis a don Juan
Pacheco...

—Como pude.
—Alevosamente también...
—Perdéis el tiempo... Lo que me im-
porta es que estéis en mi poder, que
puedo disponer de vuestra vida.
—Pues matadme...

—Quiero que tengáis tiempo para re-
cobrar la calma y reflexionar, y des-
pués vos mismo pronunciéis la sen-
tencia. Cuando llegue ese momento, co-
noceréis las condiciones que impongo,
y si no queréis aceptarlas, os juro que
moriréis a pesar de ser mi sobrino, a
pesar de todo.

—No lo dudo.
—Sepamos, pues, si prometéis no
gritar ni resistir.

La resistencia era inútil, y además,
Jacinto quería probar que el valor le
sobraba.

—¡Oh! —exclamó—. Loe cobardes
no conciben que nadie tenga valor.
¿Creéis que voy a gritar y a pedir so-
corro con una mujer?

—No; pero...
—Tranquilizáos, que no gritaré.
—¿Lo juráis?

—Lo juro —respondió el mancebo
sin vacilar.

—No es menester que saquéis la

mordaza —le dijo el hidalgo a To-
más—, y puesto que preparado está
todo...

—Nos iremos.
—Desatadle los pies.
—Si no cumple lo prometido...

—Lo cumplirá.
Le quitaron a Jacinto la espada.
Le dejaron los pies libres y se le-
vantó.

Estaba sombrío y terrible; pero ha-
bía recobrado la calma.

Miró uno por uno a los asesinos.
Se habían adoptado todas las precau-
ciones.

Los criados, obedeciendo las órde-
nes que habían recibido se acostaron
apenas Jacinto llegó.

—Ya os habéis oído, don Pedro —
dijo el desdichado jove—, no hay deu-
da que no se pague.

—Si consigo ser esposo de doña I-
nés, ¿qué me importa lo demás?
Salieron y bajaron.

En el portal había una silla de ma-
nos.

Tomás encendió una linterna.
—Entrad —dijo—, y agradecednos la
comodidad con que os llevamos.

Jacinto, sin pronunciar una palabra,
se acomodó en el estrecho vehículo,
que suspendieron Pedrote y Cucara-
cha.

A los lados se pusieron el otro ban-

dido y Tomás.

El señor Pedro abrió la puerta y los
demás salieron con la silla.

A todos lados miró el sirviente.
La calle estaba solitaria.

Tampoco aquella noche brillaba la
luna.

Tomaron hacia la calle de Alcalá.

¿Había salvación posible para Jacin-
to?

¿Quién lo socorrería?

De sus enemigos no debe esperarse
compasión.

Silenciosamente atravesaron calles y
calles.

De vez e cuando se detenían para
descansar.

Tan afortunados fueron los crimina-
les, que no encontraron una sola per-
sona.

Llegaron al laberinto de estrechas y
sucias calles de la Morería.

—Esto ha concluido —murmuró Pe-
drote.

Detuvieron a la puerta de una mi-
serable casa.

Abrió Toms.

Saló Jacinto de la silla y entró en la
que debía considerar su sepultura.

—Ya sabéis lo que vosotros tenéis
que hacer —dijo Pedrote a sus compa-
ñeros.

Y éstos cargaron con la silla y se
alejaron.

Pocos momentos después se encon-
traba el desdichado mancebo en una
habitación de paredes ennegrecidas, y
donde no había ms que dos banquillos
y una mesa.

—Sentáos —le dijo Tomás a su víc-
tima—, que ahora hemos de hablar.

CAPITULO LXXXII

LA CARTA

Pedrote encendió un candel y con-
templó al joven cuyo rostro, aunque
contraído, seguía expresando el desdén,
la indiferencia, y una calma mucho
ms terrible que los arebatos de cólera.

—Sentáos —le dijo Tomás a Jacin-
to—, sosegáos y reflexionad, mientras
nosotros cenamos, y después hablare-
mos, pues esta misma noche ha de que-
dar terminado el asunto.

—Ahora mismo.

—No.

El mancebo se encogió de hombros.
Los criminales salieron, cerrando la
puerta.

—¡Tripas de Lucifer! —exclamó
Pedrote—. Estes es tan valiente como
el padre Melchor, y me parece que a-
cabará por reirse de nosotros.